

[Pinholt.]

er andre Kommuner, der faar et væsentligt større Beløb. Nu har den højtærede Minister ønsket, for at have en noget friere Raadighed over Beløbet i den Tid, vi nu gaar ind i, at han kunde blive løst fra de Bestemmelser, der findes i Loven, og kunde give større Beløb til enkelte særlig trængende Kommuner, medens nogle Kommuner naturligvis til Gengæld ikke vil faa noget. Finansudvalget er gaaet ind herpaa under den Forudsætning, at kun de Kommuner, der faar minimale Beløb, kan man tænke sig at fratage disse Beløb for dette Aar, og at Beløbet fordeles efter Samraad med Finansudvalgene. Naar det sker paa den Maade, gaar jeg ud fra, at de Kommuner, der har en virkelig Interesse i Fordelingen af Beløbet paa nærværende Tidspunkt, ogsaa faar denne Interesse røgtet i Fremtiden, medens de, der faktisk ikke har synderlig Interesse i det, vil kunne risikere at komme af med disse 100 eller 150 Kr. til Kommuner, som er virkelig trængende. Vi ved jo, at der er Kommuner, som Tiderne er gaaet meget haardt ud over, saadanne store Landkommuner, som er Arbejderkommuner, f. Eks. oppe ved Limfjorden, hvor der ligger Cementfabrikker, og andre Steder. Det er saadanne Kommuner, jeg har forstaaet den højtærede Minister vil tænke paa, og efter det Samraad, vi har haft med Ministeren i Finansudvalget, vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil bekræfte de Udtalelser, jeg her er kommet med. Jeg har ikke fundet, der var nogen Gnidning paa det Punkt.

Parkov: Den ærede Ordfører beklagede, at det ikke var lykkedes at komme til en Forstaaelse vedrørende Tilskuddet til De danske Gymnastikforeninger og til De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger. Den ærede Ordfører brugte nemlig i denne Forbindelse Udtrykket „desværre“, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i at beklage, at det ikke er lykkedes at komme til en Forstaaelse. Men den ærede Ordfører tilføjede, at nu var der en Gang truffet en Ordning, og saa maatte det have sit Forblivende derved. Det har jeg ikke noget imod, forudsat at den Ordning, der er truffet, er rimelig og retfærdig — ja, det kan jo endda hælde, at en Ordning faar et saadant Antal Aar paa sin Bag, at man maa finde sig i den, selv om der er visse Urimeligheder og Uretfærdigheder deri. Denne Ordning er imidlertid ikke saa gammel, at man ikke burde kunne ændre den, hvis man var paa det rene med, at der var noget,

som burde rettes. Det er nemlig kun i de to sidste Aar der har været Tale om at fordele dette Tilskud mellem De danske Gymnastikforeninger og de gamle Foreninger — de danske Gymnastikforeninger har ikke eksisteret længere. Man kan jo ved første Øjekast sige, at det er en ganske naturlig Fordeling; at lade Antallet af Medlemmer være det afgørende; der er ikke andre Hensyn at tage. Jeg mener, man ikke har været opmærksom paa, at der nok kunde være andre Faktorer, som burde spille med ind, naar der var Tale om at bestemme Fordelingen. Hvis man vil give Rum for saadanne Betragtninger, vil man straks bemærke, at De danske Gymnastikforeninger, altsaa den yngste Organisation, i Overensstemmelse med Navnet kun har til Opgave een Form for Idræt, nemlig Øvelse og Uddannelse i Gymnastik. Det er jo muligt, at der i nogen Maade øves ogsaa anden Idræt, det ved jeg ikke noget om, jeg skal ikke bestride, at det kan finde Sted; men de har ganske afgjort betegnet deres Virksomhed, deres Opgave og Formaal som Øvelse og Uddannelse i Gymnastik, og det er endda ganske klart tilkendegivet derved, at de i deres Love har fastsat, at kun Gymnaster har Stemmeret i deres Forsamlinger.

Det er altsaa en Organisation, som har en bestemt Opgave; den ønsker man fra Statens Side at støtte, og det kan vi jo fra alle Sider kun være taknemmelige for. I Modsætning dertil har vi de gamle Foreninger, De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger. De er delt i tre Organisationer, og disse er ganske uafhængige af hverandre, de har hver sin Opgave, hver sin Ledelse og hver sit Regnskab. De forenes i en Overledelse, som bestaar af en Formand og en Næstformand. Ser man lidt paa dette, vil man dog sikkert erkende — og det venter jeg ogsaa, at den ærede Ordfører vil —, at det maa kræve mere at drive og lede tre Organisationer end een. Man maa yderligere lægge Mærke til, at til Skydningen alene — og det er kun i De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, der drives Skydning — maa der afses et Beløb paa ca. 6 000 Kr. aarlig. I de gamle Foreninger er der til Gymnastik og Idræt kun medgaaet 4 200 Kr. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at Udgiften til de lovpligtige Forsikringer alene til Skydningen beløber sig til 2 550 Kr., medens Gymnastik og Idræt tilsammen kun kræver en Udgift paa 525 Kr. aarlig. Det er da vor Mening, at det er en meget moderat Form, der her er benyttet med Hensyn til Fordelingen af Tilskuddene, naar man har foreslaaet, at de gamle For-